

مدال برنز در ناگویا، فصلی تازه را آغاز کرد. فصلی که نشان می دهد حتی در تاریخ ترین لحظات ناامیدی و پس از سنگین ترین شکست‌ها، اگر اراده‌ای برای برخاستن و جنگیدن وجود داشته باشد، می توان از خاکستر ناکامی ها، ققنوس پیروزی را پرواز داد. این مدال برنز، برای کاروان ایران در بازی های ۲۰۲۶ یک شروع امیدوار کننده بود برای بسکتبال ایران، سندی معتبر از غیرت پسرانی که ثابت کردند در مستطیل چوبی، هیچ پایانی برای امید وجود ندارد.

باشایستگی به مقام نایب قهرمانی رسیده بود. اما این مدال، طعم دیگری داشت: طعم شیرین یک انتقام ورزشی. نایب قهرمانی ایران در بازی های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا باشکست تلخ مقابل همین تیم چین به دست آمده بود و از قضا، این فینال آخرین رویارویی دو تیم پیش از نبرد در پروز بود. حالا پس از هشت سال، ایران توانست در خاک ژاپن، آن باخت را با یک پیروزی طاعنه تلافی کند و چینی ها را پس از ۲۴ سال، دست خالی وبدون مدال روانه خانه کند. بسکتبال ایران با این

مهندس دعاگویان شهردار گتاب :

شهرداری آمادگی لازم برای پیگیری روند بازگشایی جایگاه را دارد

جایگاه CNG گتاب با وجود تأکید بر بازگشایی و پیگیری‌های متعدد، همچنان تعطیل است

اشاره : جایگاه CNG شهر گتاب در حالی همچنان از مدار خدمت‌رسانی خارج است که مسئولان محلی از رفع مشکلات فنی آن و ضرورت بازگشایی فوری خبر می دهند؛ با این حال، اختلاف بر سر نحوه مدیریت جایگاه و روند تصویب و ابلاغ مصوبات، بازگشت این ظرفیت به چرخه خدمت‌رسانی را با تأخیر مواجه کرده است. جایگاهی که می‌توانست بخشی از نیاز سوخت خودروهای شهروندان گتاب و مسافران محورهای پر تردد را تأمین کند، اکنون درگیر فرایندی اداری شده است که در آن شهرداری، شورای شهر و مجموعه مدیریت شهرستان هر کدام روایت متفاوتی از علت تداوم تعطیلی ارائه می کنند. ماجرا از جایی جدی‌تر می‌شود که بنا بر اظهارات مسئولان محلی، بخش مهمی از مشکلات فنی جایگاه مانند مشکل برق با تلاش شهرداری گتاب برطرف شده است، اما برای تعیین تکلیف نحوه فعالیت آن همچنان نیاز به تصمیم‌گیری و مصوبه شورای شهر وطنی مراحل قانونی وجود دارد. حمیدرضا کلار، عضو شورای اسلامی شهر گتاب، در گفت‌وگو با خبرنگار ما با اشاره به روند پیگیری برای بازگشایی جایگاه اظهار داشت: شهرداری گتاب طی مکاتبات متعدد، موضوع فعالیت مجدد جایگاه CNG را در دستور کار شورای شهر قرار داده و بیش از ۱۰ نامه در این زمینه ارسال کرده است.

وی افزود: شهرداری برای نحوه اداره جایگاه دو پیشنهاد مطرح کرده است؛ نخست، فعالیت جایگاه با مدیریت شهرداری و استفاده از نیروهای مورد نیاز و دوم، واگذاری مدیریت آن به بخش خصوصی با هدف تسریع در روند رانندازی. عضو شورای شهر گتاب بیان کرد: با وجود این پیشنهادها، در روند تصمیم‌گیری شورا توافق لازم حاصل نشده و موضوع برای بررسی بیشتر به فرمانداری ارجاع شده است. کلار ادامه داد: پس از ورود فرمانداری، موضوع در کمیسیون عمران مطرح شد، اما درباره نحوه تعیین تکلیف جایگاه همچنان اختلاف نظر وجود دارد. وی با انتقاد از طولانی شدن فرآیند تصمیم‌گیری گفت: در شرایطی که نیاز مردم به فعالیت مجدد جایگاه وجود دارد، انتظار می‌رود تصمیم‌گیری بر اساس مصلحت عمومی و نیاز منطقه انجام شود و اختلاف نظرهای داخلی مانع بازگشایی یک زیرساخت خدماتی نشود.

شهرداری: بارها از شورا درخواست مصوبه کردیم

در ادامه پیگیری‌های خبرنگار ما، دعاگویان، شهردار گتاب، نیز درباره علت

چهره به چهره

تیم ملی امید ایران مقابل چین متوقف شد تا کار برای صعود به روز آخر کشیده شود

گره کور شد

نازنین دشتی

خورشید ناگویا در حالی طلوع کرد که مستطیل سبز، آبستن نبرد از جنس صبر و فولاد بود. شاگردان حسین عبیدی، پس از فتح درخشان گام نخست و عبور سه گله از سد امارات، این بار با روحیه‌ای تهاجمی به مصاف اژدهای بیدار شده قاره رفتند. تیم امید چین که پیش تر کره شمالی را با کامبکی زهر آیین به زانو درآورده بود، نیامده بود تا تسلیم شود؛ آنها دمه بودند تا رویاهای پسران ایران را به چالش بکشند و سوسوت‌دور از بکستان، آغازگر این شطرنج نفس گیر شد.

چینی‌ها نه برای یک بازی بساز، که برای ساختن یک دیوار بزرگ در یک سوم دفاعی خود به میدان آمده بودند. یک دژ متراکم و پنج نفره که مأموریتش تنها یک چیز بود: خاموش کردن آتش خط حمله پر آوازه ایران. یوزهای جوان ایرانی، با ترکیبی که حالا ستارگان نام‌آشنایی را در قلب خود می‌دید، از همان دقایق نخست توپ و میدان را در چنگ گرفتند. تلاش برای یافتن روزنه‌ای در این سد بتنی، قصه اصلی نیمه اول بود؛ نیمه‌ای که با یک بدبباری برای ترکیب ایران همراه شد. مصدومیت بدموقع عباس کهریزی بازی دینامیک را دزدید، ممکن است ایران با تکیه بر مجبور به ترک زمین کرد تا یوسف مززع جای خالی‌اش را در این نبرد در کند. با آغاز نیمه دوم، ضربان بازی بالا رفت و بوی گل در زمین پیچید. ایران سراسر با حمله شد و در همان دقیقه ۴۷، پرواز تماشایی فرزین

بسکتبال ایران باشکست دادن چین صاحب مدال برنز بازی‌های آسیایی شد

رقص توپ روی لبه تردید و امید

نگار رشیدی

طلوع آفتاب در ناگویای ژاپن، برای کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ با یک خبر هیجان‌انگیز، غرور آفرین و تسا حدودی غیرمنتظره همراه شد. نخستین مدال کاروان ورزشی ایران، نه‌از روی تشک کشتی به‌دست آمده‌ن از روی تاملی‌های رزمی؛ این بار مستطیل چوبی سالن بسکتبال بود که پیام‌آور شادی شد. مدال برنزی که صبح دیروز توسط بلندقامتان تیم ملی بسکتبال ایران با یک پیروزی حماسی مقابل چین قدرتمند به دست آمد، تنها یک تکه فلز ارزشمند نبود، بلکه نمادی از ایستادگی، بازگشت از لبه پر تلاطم‌امیدی و تولد دوباره تیمی بود که در روزهای گذشته، قلب هوادارانش را هزاران بار بالا و پایین کرده‌بود.

بسکتبال ایران در این دوره از بازی‌های آسیایی، شبیه به یک رمان پر تعلیق بود؛ داستانی با فصل‌های متضاد و چهره‌هایی کاملاً متضاد که هیچ‌کس نمی‌توانست پایان آن را حدس بزند. تیمی که در یک مسابقه فراتر از تمام انتظارات و پیش‌بینی‌ها ظاهر می‌شد و در مسابقه‌ای دیگر، چنان دور از انتظار بازی می‌کرد که حتی خوش‌بین‌ترین کارشناسان راهم در بهت و حیرت فرو می‌برد. ماجراجویی پسران ایران در ناگویا با یک شوک‌سرد آغاز شد؛ باخت به قطر در همان شروع بازی‌ها، یکی از تاریک‌ترین روزهای تیم ملی را رقم زد. در آن لحظات، کمتر کسی تصویری کرد تیمی که در گام اول تالین حدشکننده ظاهر شده، بتواند تا روزهای پایانی در دهکده‌ای بازی‌ها بماند و برای رفتن روی سکوی چنگد.

اما در سست در لحظه‌ای که انتقادات به اوج خود رسیده بود، روزهای خوب و آفتابی تیم ملی از راه رسید. پس از پشت سر گذاشتن بردهای روحیه‌بخش در مرحله گروهی، ایران در ایستگاه یک چهارم نهایی به صخره‌ای سخت به نام بحرین بر خورد کرد؛ تیمی که با در اختیار داشتن دو بازیکن قدرتمند و تنومند

حریف روز آخر، یک نام معمولی نبود؛ چین، غول بی‌خیال و دم بسکتبال آسیا. آخرین سد راه ایران در ناگویا بود. تیمی با کارنامه‌ای رعبا‌ور که در ۱۲ حضور قبلی خود در این بازی‌ها، هشت مدال طلا، دو نقره و دو برنز دشت کرده بود و در ۳۴ سال گذشته، هرگز بدون مدال دهکده بازی‌ها را ترک نکرده بود. سومی، آخرین سکوی امید چینی‌ها برای حفظ این رکورد تاریخی بود. آنها پس از شکست تلخ مقابل ژاپن میزبان، با تمام قوا و با انگیزه‌ای مضاعف به میدان آمده بودند تا حداقل با مدال برنز به پکن برگردند. با توجه به نمایش ضعیف و شکننده ایران در بازی نیمه‌نهایی مقابل کره جنوبی، روی کاغذ شانس پیروزی چین بسیار بیشتر به نظر می‌رسید. اما مستطیل چوبی، جای‌آمار و اقام‌روی کاغذ نیست؛ اینجا، آردگاه قلب‌ها و اراده‌هاست و پسران ایران

تیمی که تا دیروز در گرداب ناامیدی دست و پا می‌زد، روز متفاوتی را در تاریخ ورزش ایران رقم زد؛ یک بازی بی‌نقص، هوشمندانه و پر از غیرت که نه تنها با تحسین و تشویق بی‌امان تماشاگران حاضر در سالن همراه شد، بلکه یک پیروزی شیرین و اولین مدال برنز کاروان ایران را در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ به ارمغان آورد

اتفاق روز

از بکستان با جوان‌ها آماده حضور در جام ملت‌هایم شود درس کاناورو به ژنرال

آریا طاری

نسیم پاییزی تاشکند این بار بوی تغییر می‌دهد؛ بوی یک انقلاب تمام‌عیار در مستطیل سبز. وقتی فابو کاناورو، کاپیتان افسانه‌ای آژورتی و مردی که جام جهانی را در آسمان برلین بالای سر برده بود، هدایت گر گهای سفید را بر عهده گرفت، بسیاری منتظر بودند تا تفکرات ناب دفاعی ایتالیایی را تیم ملی از بکستان ببینند. اما کاناورو نشان داد که در قامت یک سرمربی، به‌جای ساختن یک دژ بتنی با سربازان قدیمی، ترجیح می‌دهد یک ارتش جوان، جسور و غیرقابل پیش‌بینی بسازد. لیست ۳۲ نفره اخیر تیم ملی از بکستان برای سه‌دیدار دوستانه و حساس مقابل ایران، سوریه و کره جنوبی، تنها یک فهرست ساده‌از اسامی بازیکنان نیست؛ این لیست یک مانیفست است. بیانیه‌ای رسمی از سوی فابو کاناورو که نشان می‌دهد دوران محافظه‌کاری در فوتبال آسیا مرکز بی‌پایان رسیده و زمان پوست‌اندازی فرا رسیده‌است.

خدا حافظی موقت با ژنرال‌های جام جهانی؛ زلزله در ختکن

شاید بزرگ‌ترین شوک این فهرست، غیبت ۱۲ بازیکن از ترکیب ۲۶ نفره‌ای باشد که از بکستان را در جام جهانی ۲۰۲۶ همراهی کردند. نام‌هایی که خط‌خوردن هر کدام‌شان می‌تواند تیتیر یک رسانه‌های ورزشی باشد. اوستون اورنوف، جلال‌الدین ماشایروف، رستم آشورماتوف، اوکتیر یوسوویوف و دیگر سرگیف؛ ستاره‌هایی که بسیاری از آنها برای فوتبال دوستان ایرانی نام‌هایی کاملاً آشنا و حتی ترسناک هستند، حالا جایی در تفکرات کاناورو برای این پنجره فیدایی ندارند. آیا در‌های تیم ملی به‌روی این ستارگان با تاجر به بسته‌شده‌است؟ بعید به نظر می‌رسد. مرد باهوش ایتالیایی به خوبی می‌داند که برای موفقیت در جام ملت‌های آسیا به تجربه‌این بازیکنان نیاز خواهد داشت. اما او با خط کشیدن روی نام آنها در بازی‌های دوستانه، دو پیام واضح را مخابره کرده‌است: اول اینکه هیچ بازیکنی حاشیه امنیت دائمی ندارد. دو دوم اینکه بازی‌های دوستانه، دقیقا همان جایی است که باید خون تازه بر گ‌های تیم تزریق شود، نه میدانی برای تکرار مکررات.

پدیده ۱۶ ساله: نماد انقلاب فابو

برای درک عمق جوان‌گرایی کاناورو، باید به اعداد نگاه کرد؛ اعدادی که در فوتبال ایران بیشتر شبیه به یک روایتی دست‌نیافتنی هستند. از جمع ۳۲ بازیکن دعوت شده، ۱۹ بازیکن ۲۳ سال یا کمتر هستند. اما شاگفت‌انگیزترین بخش ماجرا، حضور پنج بازیکن زیر ۲۰ سال در این فهرست است که در راس آنها نام محمد حکیموف، پدیده ۱۶ ساله باشگاه بنیاد کار می‌درخشد. تصور کنید؛ در حالی که در فوتبال ما به بازیکنان ۲۴ ساله بر چسب جوان و آینده‌دار می‌زنیم، کاناورو یک نوجوان ۱۶ ساله را به اردوی تیم ملی بزرگسالان فراخوانده است. نوجوانی که احتمالا زمانی که کاناورو توپ طلای جهان را می‌برد، هنوز به دنیا نیامده بود! در کنار این طراوت جوانی، الدور سوموروف ۳۱ ساله به عنوان مسن‌ترین و باتجربه‌ترین بازیکن تیم (در کنار دو بازیکن ۳۰ ساله دیگر)، نقش‌لنگر گاهور بهر این تیم جوان را در زمین ایفا خواهد کرد.

لژیونرهایی از قلب اروپا تا حاشیه خلیج فارس

یکی دیگر از نکات بر جسته لیست از بکستان، حضور پررنگ لژیونرهاست. ۱۰ بازیکن از نقاط مختلف اروپا و آسیا به تاشکند فراخوانده شده‌اند تا نشان دهند برنامه توسعه فوتبال در از بکستان تا چه حد سیستماتیک و هدفمند پیش می‌رود. حضور عبدالقادر خوسانوف در تیم رویایی منچستر سیتی، به تنهایی وزن این لیست را بالا می‌برد. در کنار او، بازیکنانی چون بهروز کریموف (لوگنوسوئیس)، عباس یک فیضی‌اللاف والدور شوموروف (باشاک‌شهریر ترکیه)، و عادل جان خامرویکوف (تراکتور ایران) حضور دارند. همچنین بازیکنانی از دینامو مازاخقلعه، روبین کاران، صباح‌آذربایجان، آنتورپ بلژیک و بنی‌یاس امارات نیز این پارل بین‌المللی را تکمیل می‌کنند. از بکستان دیگر تنها به استفاده‌های داخلی پاختاکور، نسف و نوافخاور متکی نیست، بلکه حالا بازیکنانی با ذهنیت اروپایی در اختیار دارد.

درس جسارت: کاناورو در برابر قلعه‌نویی

اما شاید مهم‌ترین و تلخ‌ترین بخش این داستان برای ما ایرانی‌ها مقایسه تفکرات حاکم بر نیمکت دو تیم باشد. کاناورو در شرایطی به استقبال بازی‌های دوستانه مقابل قدرت‌هایی چون ایران و کره جنوبی می‌رود که ۱۲ بازیکن لیستش حتی یک بازی ملی هم در کارنامه ندارند و ۹ بازیکن دیگر نیز تعداد بازی‌های ملی‌شان تکریمی است. او ترس از شکست در یک بازی دوستانه ندارد، زیرا می‌داند که نتیجه واقعی در جام ملت‌های جام‌های آینده رقم خواهد خورد. او در حال ساختن نسلی است که تا یک دهه آینده فوتبال آسیا را تحت تأثیر قرار خواهد داد. در نقطه مقابل، تیم ملی ایران با هدایت امیر قلعه‌نویی قرار دارد. تیمی با میانگین سنی بالا که حتی در بازی‌های دوستانه و تدارکاتی نیز حاضر به عبور از نامه‌ای کهنه‌کار و میدان‌دیده نیست. احتیاط بیش از حد، ترس از انتقادات رسانه‌ای پس از یک نتیجه ضعیف در بازی دوستانه و عطش برای کسب بردهای مقطعی، باعث شده تا در‌های تیم ملی ایران به روی جوانان مستعد بسته‌بماند. اثرات این دو نگاه متفاوت، جسارت ایتالیایی در تاشکند و محافظه‌کاری سنتی در تهران شاید امروز و در یک بازی دوستانه چندان به چشم نیاید. ممکن است ایران با تکیه بر تجربه ستاره‌هایش از بکستان جوان را شکست دهد، اما برنده واقعی در بلندمدت تیمی است که امروز دژر تغییر را می‌کارد تا فارد محصول قهرمانی درو کند. انقلاب کاناورو از بکستان، یک کلاس درس رایگان برای فوتبال ماست؛ کلاسی که‌ای کلتش مدیران و مربیان فوتبال ایران، شجاعت‌نشستن در آن را داشتند.